

Jelenlét

Betegek és önkéntes beteglátogatók lapja

ADVENT – KARÁCSONY

El Greco: Pásztorok imádása

Bevezető Gondolat

Minden évben, Adventben elkezdődik egy új liturgikus év, amely által az Egyház a teljes misztériumon át, a kisded Jézustól a feltámadt Krisztushoz vezet minket. Egy új év a keresztény ember életében, egy újabb meghívás, hogy Krisztussal együtt haladjon a teljesség felé. Egy új szent-idő (kayros), amelyben tekintetünket a megtestesült Istenre kell fordítanunk, életére, tanítására. Egy olyan idő, amely nagy jelentőséggel meghatározza lelki életünket a teljes liturgikus évben.

Az adventi idő a liturgikus év első szakasza. Egy olyan út, amely által erősebbek leszünk a Megváltóba vetett hitünkben, egy olyan út, amely Krisztus követésében tökéletesebbé csiszol, mindaddig, ameddig szentek és igazak nem leszünk az Úrban.

Advent, mindamellet, hogy elkísér minket lépésről lépésre Jézus megtestesülésének, első eljövételének ünnepéhez, amikor is Isten szeretetéről emlékezünk, az emberhez hasonlóvá lévén, minket is teljessé tesz. A várakozás, hogy beteljesedjen a mi életünkben is Isten ígérete, ugyanakkor tele van félelemmel.

Zakariás és Erzsébet az Úrban lettek teljessé, mert szentek és igazak voltak Isten előtt. Megtartották az Úr parancsait. És nem féltek! Nem féltek, mert Isten szava bátorította őket: „Ne féljete!” És Isten velünk is így tesz, bátorít minket, kedvünkben szeretne járni, nem akar megijeszteni. „Ne féljete, kérjete!”, mondja az Úr!

Zakariás imája meghallgatásra talált, nem félt kérni az Úrtól, s mégis félt elfogadni. Ezzel véget ér életében az ígélet ideje és beteljesedésre lelt minden emberi reménye és várakozása.

Mindannyian számtalan kérdést, kérést fogalmazunk meg az Úr felé. Sok mindent szeretnénk, ha velünk, vagy családtagjainkkal, barátainkkal megtörténne. A kérés után, mi

is, mint Zakariás, néha bizonytalanná leszünk, meggyengült hitünkkel, erősödő félelmeinkkel nem készítjük az Úr útját. Olykor biztosak is vagyunk, hogy az Úr nem hallgat meg minket.

Valóban biztosak lehetünk abban, hogy az Úr nem hallgatott meg minket? Ha az Úr minket is próbára szeretne tenni? Ha hitünket szeretné erősebbé tenni? Talán Isten az, aki rá akar ébreszteni minket, hogy mennyire vagyunk a hitben állhatatosak, mennyire vagyunk kitartóak, mennyire tudunk türelemmel várni. Elvégre advent, és nemcsak, egész keresztény életünk várakozás!

Advent megtanít minket arra, hogy bizalommal legyünk Isten iránt, mert jót akar nekünk, mert Ő a mi Atyánk. De elsősorban megtanít minket arra, hogy ha hitünk van, ha hittel fordulunk hozzá, mindent elérhetünk, ha az igaz és jó.

Ne lankadjunk tehát a hitben, ne féljünk szüntelenül kérni. A türelmes, vidám, bizalmas, félelemmentes várakozás kedves az Úrnak.

**P. Kovács Levente Gyula M.I.
kamilliánus szerzetes**

Kovács András: Advent

**Meggyötörten állni
A decemberi fagyos ködben**

**Csodát várni
A csillagtalan néma csöndben**

**Titkot lesni
A lélek ablakára karcolt jégvirágban**

**Eltűnődni
Zúzmarás hajnalok szívet melengető homályában**

**Próféciaák nyomán
Hitre cserélni a kételyt**

**Csillagjelet
Látni a legsötétebb éjben**

és hinni

**Hinni
A szívekben születő Fényben.**

„Megszületett Isten, a hatalmak reszketnek, a mennyek Ura pedig meztelen, a csillag kihuny, a fényesség elalszik, időbe lép most a Végtelen. Most megvetett, ám dicsőség lesz ruhája, halandóból lesz örök idők királya.” Ez a részlet egy lengyel karácsonyi énekből véleményem szerint kiválóan tükrözi a megtestesült Ige misztériumát. Olyan titok ez, mely ellentéteket foglal magába: fényt és éjszakai sötétséget, Isten végtelenségét és az ember korlátait, dicsőséget és megaláztatást, halhatatlanságot és halandóságot, istenséget és emberi szegénységet. Azok az emberek, akik e szent karácsonyéjen egészen közelről találkoznak ezzel a varázslatos titokkal, mely minden embert egyesít, tudják, hogy ami akkor történt, valami nagyon fontos dolog volt, melyhez hasonló nem volt az emberiség történetében. A Születés ünnepe szinte érintésnyi közelségbe hozza Istenben való lelki megszületésünket a kegyelem által. A hit és a kegyelem által világra jöve Isten gyermekeinek hívnak minket, és Szent János szerint azok is vagyunk (1 Jn 3,1).

Szent II. János Pál pápa

Betegek és Önkéntes Beteglátogatók Gondolatai

Idő

**Percek lassan hullnak egymás alá
fiatalon idő tetején állsz
a percek súlyosan hullnak alá
hiszed az aranyközéputon jársz
percek csendesek percek sikoltók
reméled igazzá hasznossá válsz
percek vidámak percek borúsak
dolgos kezed szeretve simogat
percek gyorsan hullnak egymás alá
az idő elmúlt most alatta állsz
fáradtan egy megadott jelre vársz
percek csak rohannak egymás után
tétova kezed remeg de simogat
szárnyad nincs de mégis repülni vágysz
már az örök idő tetején szállsz.**

Forgó Marika

**Betegek és önkéntes beteglátogatók szívet melegítő verseit, novel-
láit, rövid gondolatait az alábbi email címre várjuk:
szokolai.katus@gmail.com**

**Uram, nem csodákért és látomásokért fohászodom, csak
erőt kérek a hétköznaphoz.
Taníts meg a kis lépések művészetére!**

**Erőt kérek a fegyelmezettséghez és mértéktartáshoz,
hogy ne csak átfussak az életemen, de értelmesen osszam be napjaimat,
észleljem
a váratlan örömeiket és magaslatokat!**

**Őrizd meg attól a naiv hittől, hogy az életben mindennek simán
kell mennie! Ajándékozz meg azzal a józan felismeréssel, hogy a
nehézségek,
kudarok, sikertelenségek, visszaesések az élet magától adódó
ráadásai, amelyek révén növekedünk és érlelődünk!**

**Tudom, hogy sok probléma éppen úgy oldódik meg, hogy nem
teszünk semmit.**

**Kérlek, segíts, hogy tudjak várni!
Te tudod, hogy milyen nagy szükségünk van a bátorságra.**

**Add, hogy az élet legszebb, legnehezebb, legkockázatosabb
és legtörékenyebb ajándékára méltók lehessünk!**

**Őrizd meg az élet elszalasztásának félelmétől!
Ne azt add nekem, amit kívánok, hanem azt,
amire szükségem van!
Taníts meg a kis lépések művészetére!**

Antoine de Saint-Exupéry: Fohász – részlet

Jelen vagyunk!

„A szeretet gyümölcse a szolgálat.”

Teréz anya

Vannak pillanatok, amikor fel-felbukkan lelkünk mélyéről a vágy, hogy a mindennapi feladatokon túl valami olyat tegyünk, amely által növekedhet a szívünk talajába vetett jóság. Idővel ez a vágy egyre meghatározóbbá válhat bennünk, megvalósításra váró gondolattá mindennapi kapcsolatainkban, találkozásainkban. A bennünk lévő jóságos szeretet szolgálatra sarkall: mások megsegítésére. A jó szolgálat abból a megtapasztalt örömből fakad, amelyet másokkal éltünk át, amelyet megosztottunk másokkal is. Jó szívvel másokat szolgálni az tud igazán, aki rábízta magát Istenre, szereti önmagát és reméli a másokkal való találkozás örömét. A jóságos szeretet kiteljesedése maga a szolgálat.

*

Az őszy folyamán a debreceni Megtestesülés plébánián megrendezésre került III. Önkéntes Beteglátogató képzés végeztével néhány lelkes jó ember úgy döntött, hogy lelkének vágyát felszínre emeli és önkéntes beteglátogatóként beteg embertársait akarja szolgálni. Hagyomány szerint az új önkéntes beteglátogatók egy imádság és egy áldás kíséretében indulnak útra a betegek szolgálatában. Az avatóra advent első vasárnapján került sor a debreceni Szent László plébánián.

Imádkozzunk betegeinkért, családtagjaikért, kórházi dolgozókért és az önkéntes beteglátogatókért!

**Önkéntes beteglátogatók jelentkezését várjuk!
Érdeklődni az alábbi elérhetőségeken lehet:
06-70/623-84-17
szokolai.katus@gmail.com
www.facebook.com/beteglato.gato.szolgalat**

Jézus születése

„Ma született nektek az Üdvözítő, az Úr Krisztus, Dávid városában. Ez lesz a jel számotokra: találni fogtok egy kisdedet pólýába takarva és jászolba fektetve. Ekkor azonnal mennyei sereg sokasága vette körül az angyalt és dicsérte Istent: *Dicsőség a magasságban Istennek, és a földön békesség a jóakarató emberekben.* És történt,

hogy amikor az angyalok visszatértek tőlük a mennybe, a pásztorok így szóltak egymáshoz: *Menjünk át Bethlehembe, és lássuk azt a dolgot, ami történt, s amelyet az Úr hírül adott nekünk. Elmentek hát sietve, és megtalálták*

Máriát és Józsefet, és a jászolban fekvő kisdedet. Amikor meglátták őket, elbeszélték nekik, amit a gyermek felől hallottak. És mindnyájan, akik hallották, csodálkoztak azon, amiről a pásztorok beszéltek nekik. Mária pedig megjegyezte mindezeket a dolgokat, és el-elgondolkodott rajtuk szívében. A pásztorok pedig visszatértek, magasztalták és dicsérték Istent mindazokért a dolgokért, amiket hallottak és láttak, úgy, ahogy megmondták nekik.”

(Lk 2, 11-20)

Kórházi szentmisék rendje

Debrecen

- **Kenézy Gyula Kórház** – Kápolna (Pszichiátria földszint)
Hétfő-kedd-szerda 14:15 imádság, 15:00 szentmise
Csütörtök 08:15 szentmise, 09:00-10:00 szentségimádás
Péntek 08:00 szentmise
Vasárnap 09:00 szentmise

Laczkó Zsolt kórházlelkész 06-30-954-13-61

- **Klinika Augusztá** – Kardiológia, tetőtér 313. számú terem
Hónap 1. és 3. Szombat 16:00 szentmise
Hónap 2. és 4. Szombat 16:00 igeliturgia

Major György Pius O.P. 06-30-504-93-92

Nyíregyháza

- **Jósa András Kórház**
 - Rehabilitációs osztály, Szent István úti telephely
Hónap 1. és 3. Csütörtök 16:00 szentmise
 - Sóstói úti telephely
Hónap 2. és 4. Csütörtök 16:00 szentmise
 - Kápolna, Szent István úti telephely
Vasárnap 09:00 szentmise

P. Kovács Levente Gyula M.I. 06-20-381-53-73

Szerkesztő: *BH. Szokolai Katus*
lelkigondozó-szociális munkás, önkéntes koordinátor
Elérhetőség: *szokolai.katus@gmail.com*
Kiadja: *Kamilliánus Kolostor*
4405 Nyíregyháza, Pásztor utca 1/a
Felelős Kiadó: *P. Kovács Levente Gyula MI.*, kamilliánus rendházfőnök
Nyomás: *Kapitális Kft., Debrecen*